

משרד החינוך
מינהל החינוך הדתי
היחידה ללימודי אמוניות
בוגרי מגמת אמונות בחמ"ד

מערכות ארכיות 5

משרד החינוך
תל אביב
חשוון - תשס"ט

משרד החינוך
מינהל החינוך הדתי
היחידה ללימודי אמוניות
בוגרי מגמת אמונות בחמ"ד

תארוכה ארצית
חשון תשס"ו

הפקה: מינהל החינוך הדתי - הפיקוח על לימודי תקשורת ואמנויות
מפיקה בפועל: עדי דוד - מדריכה ארצית
עיצוב וגרפיקה: סטודיו שחר שושנה מקבוצת סקורפיו 88
הוצאה לאור: מחלקת הפרסומים, משרד החינוך

בשער החוברת

בוגרי מגמות אמנות לשנת תשס"ח, בחינוך הממלכתי הדתי מצטרפים למאגר כישרונות הולך וגדל המתאפיין בעשייה אמנותית איכותית, רבת פנים ומרתקת. עבודות האמנות עוסקות בבירור גבולותיה של יצירת האמנות בחומה, ברוח, בקנה המידה, בסוגי המדיומים והטכנולוגיות העכשוויות. בין התלת מימד, לדו-מימד, במרחבי שפת הציוו, הפיסול, הצילום והמיצב ביקשתם להטמיע מחשבה בחומה, להגדיר זהות של מקום, חברה, תרבות, מרקם חיים – חייכם. תודה מיוחדת למורים שיגיעתם ניכרת בעבודות התלמידים, וחלקם בהצלחת התערוכה יימנה. בוגרי שנת תשס"ח עוררתם סקרנות וציפייה להמשך יצירה פורה.

נחמה גולן

אוצרת התערוכה

דברי ברכה

”...הנפש היא הפסנתר על מיתריו הרבים.
האמן הוא היד המביאה על ידי קליד זה או אחר,
בדרך תכליתית את נפש האדם לכלל רעידה” קנדינסקי

שנה חמישית ברציפות, בהמשכיות של זמן אבל בשינוי של מקום, אנחנו מברכות על פתיחת התערוכה.
דיוקן הוא ציור, צילום או כל ייצוג אמנותי אחר של אדם. מטרתו היא להציג את חזונו הכללית של האדם, ולעתים
להוסיף לו תובנה אמנותית לגבי אישיותו. הדיוקן מכיל בתוכו את הפנים, הדמות, האישיות והמהות הפנימית.
נדמה שאם היה עלינו לכנות בשם את התערוכה היינו קוראות לה פְּנִים בְּפָנִים. יש בה ריבוי פנים. פנים המביעות
מציאות חיצונית, ופנים הרבה המעידות על פְּנִים נוגע וכן. תודה שהצלחתם להעלות חיוכים על פנינו בדרכי מבט
מגוונות.

למורים היקרים – אסתר קל כותבת:

”כדאי לדעת:

תחילה זורעים, משקים, מתפללים לגשם,

– רק לבסוף בא הפרי”.

תודה לכם על המאמצים המרובים לאורך כל השנה. ההובלה האמנותית שלכם בבתי הספר ראויה לציון.
ולכם בוגרים יקרים – תודה על האמירות האמנותיות שלכם, המשיכו ליצור – המסע המאתגר ביותר הוא זה
שעדיין לא התחיל.

ראו ברכה,

חי רנר איאני

מדריכות ארציות לאמנות בחינוך הדתי

דיוקן עצמי נעה רובין

אולפנה תורנית
לאמנויות
ירושלים
מנחות: בת שבע גז'
שירה זלוור
ולביאה כהן

"I see my reflection in the window
it looks so different,
so different then what you see".

טכניקה: אקריליק על בד. גודל: 100x250

"ויפח באפיו נשמת חיים" (בראשית ב, ז')

טכניקה: עבודה בקרטון. גודל: 45x60

אודליה לויכטר
אולפנה תורנית
לאמנויות
ירושלים
מנחות: בת שבע גז'
שירה זלוור
ולביאה כהן

ללא מילים.

גל דורי "עיר"

אולפנה תורנית
לאמנויות
ירושלים
מנחות: בת שבע גז'
שירה זלוור
ולביאה כהן

טכניקה: גבס. גודל: 100x100

"ההבדל בין אדם מוכשר לאדם גאון כמוהו כהבדל בין בנאי לבין פסל".
רוברט ג' אינגרסול

טל מנחם "והדרת פני זקן"

אולפנה תורנית
לאמנויות
ירושלים
מנחות: בת שבע גז'
שירה זלוור
ולביאה כהן

טכניקה: אקריליק על פורמ"ק. גודל: 54x37

אלפי קשישים בישראל חיים מתחת לקו העוני, רבים סובלים מהתעללות, מהזנחה וזלזול מצד החברה והממשלה.
אם נשים את הלב והנשמה ונעזר טיפה את הנושא – אולי המצב ישתנה.

"אל תסתכל בקנקן..."
מוריה פלס
אורט אולפנית
טבריה
מנחה: ליאורה לוי

טכניקה: הדפס רשת. גודל: 27x30

בכל פעם שאני יוצאת מהבית אנשים מסתכלים עלי בגלל המראה החיצוני שלי.
האנשים, כך נדמה לי, מסתכלים עלי בצבעי שחור-לבן.
נערה עם שיער לבן על רקע שחור.
התגובות פעמים משמחות ומעודדות ופעמים פוגעות.
אני רוצה לומר לאנשים ולעולם כולו: אל תסתכלו על המראה החיצוני של האדם,
לכל אדם יש מה לתת לעולם, בצבעים שונים ובגוונים שונים...
עשיתי את העבודה שלי בטכניקת הדפס רשת. יתרונו של ההדפס שהוא חוזר על עצמו כמה פעמים,
ומאפשר לי להראות את מגוון הצבעים שבתוכי.

פרח אסולין סקרנות

אורט אולפנית

טבריה

מנחה: ליאורה לוי

אקריליק על בד. גודל: 90x70

..שתהיו ערים כמו סקרנות של ילד
ושירכם יביא לכם מן השורות
קו של אור וקו של תום וקו של תכלת,
שאפשר לראות אותם גם מקרוב.

(מקרוב, לאה לופטין)

בפרויקט שלי בחרתי להציג שני צדדים של סקרנות. אחת טובה, שהיא להסתקרן וללמוד על החיים.
והשנייה, סקרנות שהיא פחות רצויה שהיא בעצם התערבות בחייו של אדם אחר.

"שמחה"
רחל מנדל
אורט אולפנית
טבריה
מנחה: ליאורה לוי

טכניקה: רישום פחם על בד גודל: 50x50

שמחה היא מעבר של אדם משלמות קטנה יותר לשלמות גדולה יותר (שפינוזה).
בעיני שמחה היא אחת מיסודות האדם, אדם לא יכול לחיות כלל ללא שמחה בחייו.
עבורי, השמחה לא באה בקלות, לעתים עלי לעשות מאמצים כדי לשמוח.
היה לי קושי לצייר הבעות פנים, אבל התגברתי על הקושי והתאמצתי קצת יותר כדי להשיג את מבוקשי.
השתמשתי בפחם מכיוון שהוא החומר הכי יסודי שיש כדי לבטא יסוד, ובמקרה זה הוא השמחה.
שחור על גבי לבן מדגיש שזוהי שמחה ברורה, פשוטה, תמימה והכי ראשונית שיש.

אופיר אריאל "מסגרות" – כי דיסלקציה היא מתנת אל

תיכון שקד
שדה אליהו
מנחות: זיוה וייס
דבורה נחום

טכניקה: מעורבת על דיקט. גודל: 80x80.

מאז שאני זוכרת עצמי במסגרת בית ספרית נכנסתי למסע התמודדות יומיומית עם "מתנת האל" שקיבלתי: הפרעת קשב וריכוז (A.D.D.). לימים גיליתי שכך גם רבים כמוני. אני נותנת ביטוי יצירתי לתופעה ולתחושות שהיא מביאה יחד איתה. בחרתי להציג את אותם תחושות דווקא דרך הניגוד המוחלט שלהם – "מסגרות". מסגרות שלכאורה אמורות להיות מקובעות, יציבות ונותנות תחושה של הליכה בתלם, להיות כמו כולם, לא לסטות הצידה ולהיות הילד שבעצם כולם מצפים ממך שתהיה. כאן מוצגת מסגרת ה'ריטלין' – תרופה שנותנת לילד להרגיש שונה והרגשה שהחברה לא מקבלת אותו כמו שהוא באמת.

אישה חופשיה אלומה גבריאלי

תיכון שקד

שדה אליהו

מנחות: זיוה וייס

דבורה נחום

בחרתי לעשות את עבודתי בנושא מעמד האישה. עיצבתי את הרעיון באמצעות פסוקים מהתנ"ך, המייצגים את התרבות העתיקה מצד אחד, ומצד שני פסוקים המייצגים את התרבות של זמננו. את הפסוקים כתבתי על הכיסא. הכיסא מסמל את העולם, גם נשים וגם גברים בכל העולם משתמשים בו לצורך מנוחה, הרצון לשבת לרגע. ברגלי הכיסא, במושב ובמשענת (מלפנים ומאחור) כתבתי פסוקים אשר מעמידים את האישה במעמד נמוך משל הגבר. במושב התחתון (הפונה לרצפה), כתבתי פסוקים שמרוממים את האישה או שמעמידים אותה במעמד שווה לגבר. צילמתי חמש תמונות של הכיסא כאשר כל תמונה מסמלת מצב בהתקדמות העולם לעבר האידאל, כפי שאני רואה אותו: שיוויון בין הגבר והאישה.

טכניקה: רייד מייד, צריבה על עץ, וצילומים. גודל: 29x21

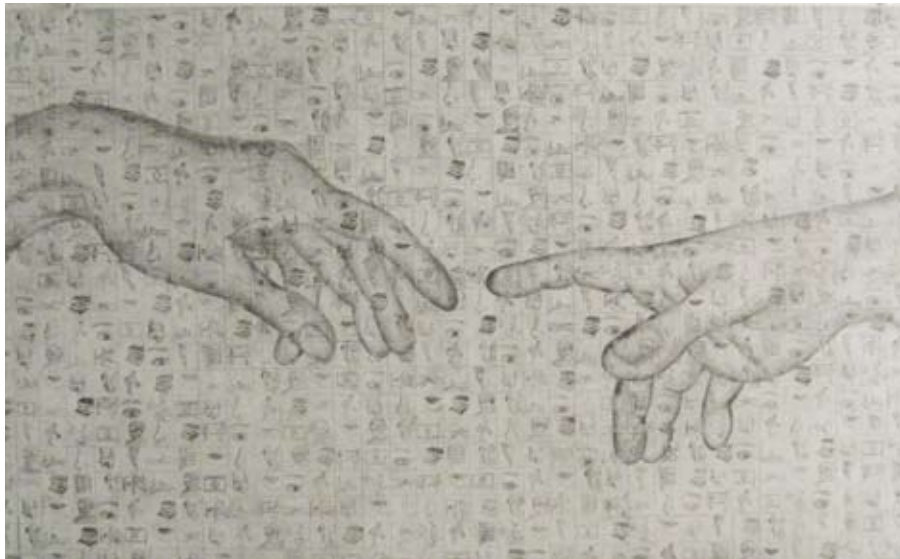
"כי אלוהים נמצא בפרטים הקטנים"

אלינור שטרול

תיכון שקד

שדה אליהו

מנחה: זיוה וייס

טכניקה: רישום בעיפרון על בד. גודל: 240x120

מאחר שבקיץ האחרון אבי חלה בסרטן, התחלתי לראות את העולם בצורה קצת שונה... התחלתי לראות אותו בפרופורציות.

הפרוייקט שלי מסמל את הדברים היומיומיים שבחיים של כל אדם, דברים שאנו לוקחים כמובנים מאליהם, אך ברגע של הרהור שני, כשמסתכלים על הכל בצורה שונה, מבינים שהכל בחיינו בא מידו של אלוהים. אני מביעה זאת ב-16 ציורים קטנים, המסמלים מצבים ודברים שאנחנו לא תמיד מעריכים מספיק בחיינו. 16 תמונות אלו חוזרות על עצמם ויוצרות 858 ריבועים. אותם ציירתי בצורה לא מושלמת ולא מדויקת, כמו שכל דבר בחיינו אינו מושלם תמיד.

858 ריבועים אלו יוצרים תמונה גדולה יותר. כשהולכים כמה צעדים אחורה, רואים תמונה של האמן מיכאלנג'לו – "בריאת האדם", המסמלת את כוחו של אלוהים ואת הקשר בינו לבין האדם.

יש מוזיקה יש חיים

אסף לנג

תיכון שקד

שדה אליהו

מנחה: דבורה נחום

ניסיתי להביע את הרגש ואת חום היצירה שבוערת בי
כאשר אצבעותיי נוגעות במיתרים.
בדרך כלל אינני מנגן שירים או יצירות,
אני לא מנגן "חומר" של אחרים.
אני מנגן את מה שיוצא לי, מאלתך,
זורם ונותן לאצבעות לזרום על צוואר הגיטרה
בלי "מחסומים" של סולמות
או מרווחים ידועים מראש.

סכניקה: צילום. גודל: 28x41

תמר וייס ידיים מאמינות

תיכון שקד

שדה אליהו

מנחות: זיוה וייס

נרית זלינגר

טכניקה: צילום ועיבוד מחשב. גודל: 41x29

היד – מסמלת עוצמה, כוח, ברכה, השגחה, צדק, ופעולה.
היא יוצרת, כותבת ומטביעה את חותמו של האדם.
הידיים בעבודתי מוצגות במצבים מעולמינו הדתי.

בעבודתי אני מביעה את המחשבה, כי יש דגש רב על הידיים בקיום מצוות ותפילות, וכנראה יש כוח עליון לדינו.

השלמה עם עצמי

חוי מאנהייט

אולפנת שעלבים
מנחה: מלי כיאט

אנחנו חושבים, שאם היינו יכולים לשנות את "המשהו הקטן הזה" שמפריע לנו – נהיה שמחים ויאהבו אותנו יותר. אבל זה ממש לא נכון: אני חייבת להיות שלמה עם מי שאני ועם מה שיש לי. זו הדרך שאוכל באמת לאהוב את עצמי, ולא אחשוש ממה שאנשים אחרים אומרים עלי. היצירה הזאת היא הצל שלי. הצל מאוד בולט ורואים היטב את הדברים ה"לא טובים" בי. רואים בשפת הגוף שלי, שאני לא מבינה משהו. אני לא מבינה, למה כולם מסתכלים עלי. במרכז הגוף יש קווים שחורים, אדומים, ואפורים. הקווים האלה מסמלים לחץ שבתוכי. מפני שכולם מסתכלים עלי, אני נלחצת. אני לא רוצה שיראו אותי, אבל אני יותר מדי בולטת.

טכניקה: אקריליק על בד ועיסת נייר. גודל: 180x100

מירב פרנקל אולפנת שעלבים מנחה: מלי כיאט

חומרים: קופסת עץ, קורות עץ, חמר, אקריליק, בד. גודל: 310x50

העבודה הזאת עוסקת בפחדים שלי מהעתיד, כאשר איאלץ לכסות את ה"אישיות" במטפחת וללדת ילדים. זאת ההרגשה שלי כלפי הדת. אני מרגישה שאני נבלעת באוסף של חוקים, שכל מטרתם היא לשלול ממני את הייחודיות שבי. בעבודה זאת רואים שורה של תינוקות נכנסים למכונה שאין לדעת מה קורה בתוכה (מפני שהכניסה והיציאה מכוסים בבד שחור). כמעט כל התינוקות יוצאים בדיוק אותו דבר: נשים בכיסוי ראש ועגלה עם ילד. אחת התינוקות, הצבועה בבורדו, אינה יוצאת. התינוקת הזאת מייצגת את ההרגשה שלי, הרגשה של היבלעות בתוך אוסף החוקים שאינו ברור לי, שגורם, בדרך הנסתרת מעיני, לכולם לצאת באותו דפוס.

גאולה מרים זבולון

אולפנת אמנה

כפר סבא

מנחה: חני גולדברג

טכניקה: אקריליק על בד. גודל: 80X60

"בדורנו הננו נולדים מחדש כימים מקדם. כל הרוחניות של העבר הולכת ונבלעת במקורה..." (אורות ע"ז)
בחרתי להראות את הצורך בגאולה של עם ישראל בכלל ושל כל אדם באופן אישי מנקודת המבט שלי.
בעבודה אחת נראית דמות "נסיך" אובד ושיכור מתעתועי הגשמיות שעוטפים אותו. מאחוריו נראים כל
האשליות כלוע המאיים לבלוע אותו. הוא אינו מודע כלל לכתר שעל ראשו וכן למהותו כנסיך.
בעבודה זו המשלימה את הראשונה, מוצג ה"נסיך" בחשכה, בשעה שפגה השפעת ה"יין". הוא יושב על גדת
נהר כשהוא עצוב, מתגעגע, ולא ברור לו למה. הנהר שלרגליו חושף לפניו, לראשונה מזה זמן רב, את הכתר
שלראשו ואת עובדת היותו נסיך – בן של מלך.

הקנאה התאוה והכבוד...

ענבר אבני

אולפנית ישרון

פתח תקווה

מנחה: ברכה גולדנברג

טכניקה: פיסול בעיסת נייר, אקריליק. גודל: 75x45

"רבי אלעזר הקפר אומר: הקנאה, והתאוה, והכבוד מוציאים את האדם מן העולם" (מסכת אבות, פ"ד, כ"ז).
העבודה מתארת את מצבו של האדם הרודף אחר הכבוד.

מצד אחד, הוא בולע את האנשים שסביבו ולא מאפשר להם לבוא לידי ביטוי, ומצד שני, אדם זה נותר לבד, ללא ידידים וחברים הסובבים אותו.

בחרתי בטכניקת עיסת נייר בטכניקה זו יש להוסיף שכבה על-גבי שכבה, בדיוק כפי שהאדם הרודף אחר הכבוד עוטר עוצמו ב"שכבות", המהוות נתק מן החברה ומציינות התנשאות.

הבועה נופר טל

אולפנית ישרון

פתח תקווה

מנחה: ברכה גולדנברג

טכניקה: אקריליק על בד. גודל: 90x96

כיום, חיים רוב האנשים בבועה משל עצמם, בעיקר בשל הבעיות החברתיות, הכלכליות והפוליטיות שמתרחשות מסביבם. באדישות רבה הם מדחיקים את כל הבעיות אל מחוץ לבועתם, וחיים בשלווה. בפרויקט שלי בחרתי להראות חלק מהבעיות, שאנו נוטים להתעלם מהם בחיי היום-יום, ומנגד את האידיליה שבה אנו חיים.

עד שהעוני לא מגיע לפתחנו ולמשפחתנו, איננו פועלים למען שיפור המצב.

אפשרה אוליאל אולפנת אורות עציון ראש צורים מנחה: תמר וולף

סכניקה: צילום. גודל: 43x34

צבע של שמחה או סכנה, צבע של בית או איום, חלק משגרה – או רעם ביום בהיר?
בשדרות זה גם וגם. לחלק מאזרחי המדינה משמעות הצבע האדום שונה ממשמעותו לחלק האחר.
תמונה של ילד משחק בכדור אדום היא לכאורה שגרתית,
כשהשגרה מופרעת ע"י איום הפגזת קסאמים שסימנו "צבע אדום",
הצבע האדום הופך להיות מאיים, והילד מחפש מחסה ממנו.

מסע שורשים בעקבות הספרים

אור דהן
אולפנת אורות עציון
ראש צורים
מנחה: תמר וולף

טכניקה: מיקרוגרפיה, דיו על נייר. גודל: 74x35

עבודתי מסכמת מסע שורשים בעקבות סבי ז"ל שהיה כורך ספרים. העבודה היא ספר שיצרתי בעצמי. תהליך הכריכה נעשה כמו בכריכה, וכולו עבודת יד. בעבודה כלולה תמונת מיקרוגרפיה של סבי, הכתובה מהפרקים הראשונים של ספר בראשית, שכן ספר בראשית מסמל בעיניי שורש, השורש העמוק ביותר שניתן להגיע אליו: בריאת העולם והאדם. כמו כן ספר בראשית מהווה עבורי את הניגוד לזלזול שנוצר כיום במילה הכתובה בשטף הספרות הזולה. ספר בראשית הוא הטקסט החשוב ביותר בעיני, ובו לכל מילה יש משמעות. הספר שיצרתי ריק, ואפילו שם אין לו, כדי שכל אחד יוכל לקרוא בו את הסיפור שלו, לחזור אל שורשיו הוא, ולתת לו שם המתאים לאישיותו.

מור אופיר פרי יצירה

אולפנת עפרה

עפרה

מנחה: צופיה לונסקי

טכניקה: קלקר, עיסת נייר, אקריליק. גובה 3.5 מ'

המילה פרי מופיעה בכמה הקשרים בחיי האדם: פרי האדמה, פרי בטן ועוד. פירוש המילה הוא גם תוצר, גם יצירה. פרי מסמל פריון, המשכיות. הפרי מורכב מהקליפה ומה"תוך" – מהפנימיות.

בעבודה אני מציגה את הצד הפנימי של הפרי, שבדרך כלל לא מתבוננים בו, אלא רק בצד החיצוני, שלו. בשבילי הפרי הוא יצירה מדהימה בפני עצמה, הכוללת צורות, צבעים וגוונים.

ההתבוננות ביופי הפרי היא בעצם התבוננות ביופי שבבריאה האלוקית, דרכה הבורא מתגלה אלינו. עלינו לחוות ולחיות את המראות.

לעצור להתבונן.
להתפעל.

הלב האנושי שני פורטגנג

פלך

קרית עקרון

מנחה: מוריה חלא-תעשה

היצירה שלי היא סדרה של ארבעה ציורים המצוירים בטכניקת הרישום (בעיפרון) ובתוספת הצבע האדום. הסדרה מכילה ארבעה "מצבים" של הלב האנושי החוזרים על עצמם במין צורה מעגלית.

הציור הראשון הוא ציור של לב אנושי בעל כנפיים בתוך כלוב. בציור השני רואים לב שבור מדמם מתחושת החנק הזו שתוקפת רבים מאיתנו – אם מאהבה נכזבת, מלחץ או מכל דבר אחר. הלב מתפרק, נפגע ונשבר.

בציור השלישי אנו רואים לב בתוך כספת פתוחה ופנס בודד מאיר עליו. קרן האור הקטנה מסמלת את התקווה, ובעצם עוזרת לנו להחיות את הלב השבור והפצוע. קרן האור מביאה אותנו לציור הרביעי שבו מתואר לב היוצא מביצה מתפקעת, כלומר, נוצר לב חדש, לב בריא, לב אוהב, לב שאינו פגוע או שבור.

טכניקה: רישום עם אדום על נייר. גודל: 60x60

אוריאל בלומנהוף ארבעה בונים

אולפנת חורב

ירושלים

מנחה: עדי דוד

טכניקה: אקריליק על גבי נייר. גודל: 68x50

העבודה בנויה מארבעה דיוקנאות. ביניהם מוצג דגל ישראל הבנוי מחלקי הדיוקנאות. דוד בן גוריון, ש"י עגנון, אליעזר בן יהודה והרב קוק מסמלים עבורי דמויות עיקריות בהיסטוריה של מדינת ישראל. סגנון הפיקסליזציה גורם לאשליה אופטית המזכיר את עולם המיחשוב בימינו. עד היום אנחנו יונקים מהרצון, מהחזון ומהראייה של ארבעת האישים.

עוד אבנך ונבנית יוכבד הרטמן

אולפנת חורב

ירושלים

מנחה: עדי דוד

טכניקה: מעורבת עם נייר. גודל: 100x200

המקום האהוב עלי הוא שכונת נחלאות. הבתים שם בנויים באבן ירושלמית, כל אבן שונה וייחודית. השקעים והזיזים שבה, הגוונים והאופן שבו משחקים בה האור והצל, הופכים אותה לאחת מחברותיה. כך גם האנשים שמרכיבים את השכונה. כל אחד שונה ואחר מחברו. בליל של שפות, מבטאים וסגנונות ומלבושים עדתיים מעטרים בססגוניותם את הסמטאות הצרות. קיר האבן הבנוי עיסת עיתון חתום ונעול בפני הצופה בדלת מחמרן צבוע. זו התחושה שחש המטייל בנחלאות, מי יודע מה מסתתר מאחורי הדלת?!

"ורק ההורה..."

מירי וינברגר

אולפנת חורב
ירושלים

מנחה: עדי דוד

תבליטי רשת ובר על צילום. גודל: 15x160

בעבודתי רציתי לשקף את הפערים החברתיים במדינה דרך סגנונות הריקוד. ריקוד הבלט מייצג את המעמד העליון והעושר במדינה, הבעתי זאת בתנועות הגוף המתרוממות של הבלרינה, בעזרת צבעי שמן על קנבס.

ריקוד ההיפ הופ מייצג את המעמד התחתון בעם ואת העוני במדינה, הבעתי זאת דרך סדרת תצלומים של ריקוד היפ הופ שבהם התנועה שואפת כלפי מטה. סגנון ריקוד נוסף, שמקומו בין שני סגנונות הריקוד הללו, הוא ריקוד ההורה. אותו הבעתי בצילום עם תבליטי בד על גבי רשת. כולם רוקדים בגובה אחיד, שלובי זרועות, מתוך שמחה של יחד בשנותיה הראשונות של המדינה.

אורלי סולסקי אושר פנימי

אולפנת נווה חנה

גוש עציון

מנחה: נעה כהן

טכניקה: אקריליק על בד. גודל: 30x30

השמחה הוא כלי ההישרדות שלי להתמודד עם העולם. דווקא מתוך הייאוש המוחלט והדיכאון העמוק הבנתי שנקודת ההצלה היא המפנה, כשבחרתי להסתכל על העולם בצורה אופטימית. למדתי, שהשמחה אינה באה בקלות, העולם אינו פשוט. למדתי, שלעתים חיוך כפוי ומאולץ יכול להשפיע על הנפש ומשנה את ההסתכלות לחלוטין, וגם נותן כוחות לסביבה. לכן חיפשתי חיוכים, ולא סתם חיוכים, אלא חיוכים של ילדים. הילדים משדרים תמימות ושובבות ומקרינים אופטימיות טהורה. מרבית החיים של הילדים שבחרתי אינם פשוטים, החיוך שלהם נובע גם הוא מהישרדות.

עבודה איילה שפירא

אולפנת נווה חנה

גוש עציון

מנחה: נעה כהן

טכניקה: אקריליק על בד. גודל: 36x34

האסוציאציה הראשונה של כלי, היא היכולת להכיל, לשרת את בעליו ולמלא את תפקידו פונקציונאליות. כיוון שנושא זה עניין אותי, בחרתי לצייר כלים. עם הזמן, ככל שהתבוננתי בהם יותר ויותר, ככל שהייתי צריכה להחליט באילו כלים לבחור, ראיתי שאני בוחרת בכלים שיש להם יותר משמעות בעיניי כציירת. בנוסף על כך, בעקבות תהליך הציור נעשתה הצורה של הכלי משמעותית יותר מהפונקציה שלה. לכאורה מדובר בשני כיוונים הסותרים זה את זה, אך סופו של תהליך ראיתי שהצורה איננה רק בתחום האסתטיקה, אלא היא משרתת את הפונקציונאליות. ארס פואטיקה, כך קוראים לתהליך, ביטוי השאול מן הספרות.

חפצי דקדושה

שובל קארו

אולפנת נווה חנה

גוש עציון

מנחה: נעה כהן

טכניקה: פחם על נייר. גודל: 70x50

איך תשמישי הקדושה עוזרים לנו להגיע לרוחניות?
איך חתיכת בד אמורה להוביל אותנו אל הקדושה?
הטלית היא אמצעי מקשר בין האדם לקב"ה.
הטלית אמורה לגרום למתפלל להיות מכונס בתוכו,
לעזור לו לכוון את לבו לשמיים.
הציור שלי הופך את הטלית למשחק של קפלים.
הקפלים מייצגים את המורכבות של הקשר
בין האדם לקב"ה בין הרוח והחומר.
הפורמט של התמונה מתמקד רק בבד ומרכז את
הצופה אל הטלית. הוא מתבקש לשקוע בתוכה
ולראות אותה לא רק כאמצעי, אלא כמשל לאדם
עצמו: למצוקותיו לכאביו ולמורכבות נפשו הסוערת
שבתוך הטלית.

פוקח עיוורים

אביגיל גלסר
אולפנת סגולה
ק' מוצקין
מנחה: רינה פרל

טכניקה: אקריליק על בד וגבס. גודל: 50x130

”שתלמד

לשחק על שפת עיני כמו במגרשים מוכרים
בלי הפחד של מערות אפלות
אלמד אותך בתמורה
להתהלך עם החושך כמו עם ידידים...”

(ארז ביטון, הסדר עם בן בכור)

עיוורון הוא לכאורה חיסרון, הגבלה, נכות.

חוסר היכולת לראות נתפס כמכשול בפני העיוור. כיוון שאינו יכול לראות את
התקלות הניצבות לו בדרך, אינו יכול להתהלך בחופשיות, והוא כלוא בתוך
חלל חשוך.

היצירה הזו מציגה את ההפך, את החופש שבעיוורון.

הדמות ביצירה, פניה כלפי מעלה ועיניה עצומות, מסמלת את העיוורון
שבאמצעותו הדמות מסוגלת לפרוץ גבולות ולעשות דבר הנוגד את השכל
הפיזי – לצאת אל מעבר למסגרת היצירה.

אפליה וגזענות

בירטוקאן ניגטו
אולפנת סגולה
ק' מוצקין
מנחה: רינה פרל

טכניקה: מעורבת. גודל: 32x38

שחור לבן, חיה בתוך עמי, שייכת או לא?
עליתי מאתיופיה לתוך חברה גזענית. הרגשתי שייכת, אך באותה מידה מנודה וזרה.
הישראלים מתייחסים יפה ומקבלים אותי אישית לחברה – טוב לי איתם,
אך מצד שני קוראים דברים המכעיסים מאוד. פרשת מנות הדם, נידוי ילדים מבתי ספר ועוד.
בעבודה זו יצקתי קליפות של גרעינים שחורים לתוך מסכת פנים שלי.
גרעינים שחורים, קליפות, ריקנות – כל אלו מבטאים את הרגשתי בסביבה הישראלית.

כבי גרוס הלילה

אולפנת צביה
מעלה אדומים
מנחה: סיגל אדלמן

טכניקה: צילום. גודל: 45x31

בעבודתי ניסיתי להתחקות אחר האמנים האמפרסיוניסטים שיצאו אל מחוץ לסטודיו וניסו לתפוס את הרגע החולף, להספיק לתאר את הזמן המשתנה, את התנועה המהירה. בהשפעתם, יצרתי משהו משלי – צילום אמפרסיוניסטי. בתהליך העבודה, נחשפתי לעולם שלם המתרחש בלילה, מבעד לעדשת המצלמה. ע"י שינויים בסגר המהירויות של המצלמה, שהצילום בשעות החושך אפשר לי, גיליתי עד כמה הלילה אינו באמת אפל. תמונות הן כביכול דו מימדיות, קרות וסטטיות, אך בהתבוננות עמוקה, ביכולתן להכניס את האדם למערכת שלמה של רגשות, תחושות, חוויות, מחשבות ודמיונות.

יצירה ועצירה

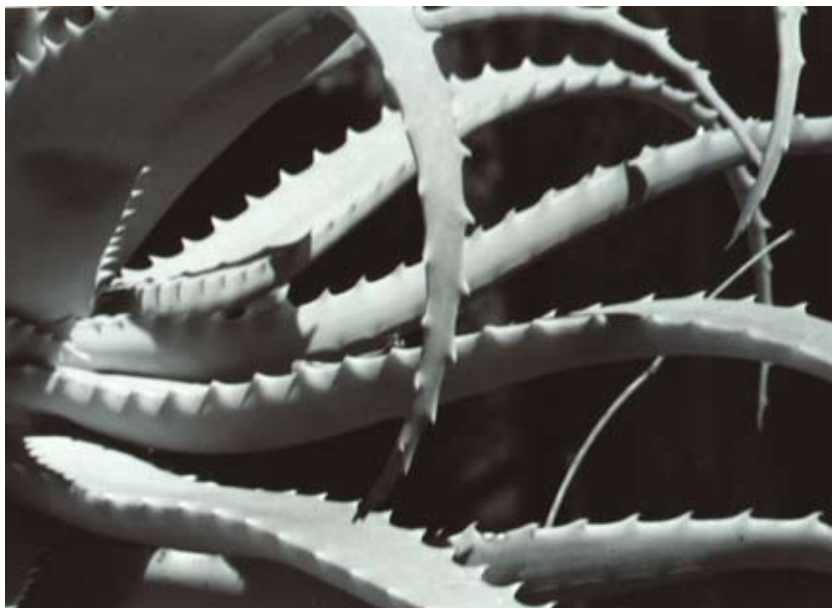
איידל גשטטנר

אולפנת צביה

מעלה אדומים

מנחה: סיגל אדלמן

טכניקה: צילום שחור לבן. גודל: 45x31

הנטייה האנושית לחפש אחר המושלם, מובילה אותנו לתמונה הכללית, השלמה. אולם כשמתקרבים ומתעמקים בפרטים הקטנים, אנו מגלים תמונה שונה לחלוטין אשר יופייה אינו נופל מיופי התמונה הכוללת. עבודה בשחור לבן משאירה מקום לדמיון הצופה, ומראה ששלמות יכולה להימצא גם בדברים הפשוטים והקטנים שאיננו שמים אליהם לב כלל. הצמח מייצג צמיחה ופריחה לעומת המתכת המייצגת דומם, אולם בתמונות אלו יש דמיון רב בין המתכת והצומח למרות השוני הגדול ביניהם.

לימור גבר – עם "חומות ומחסומים"

אולפנת איל ברמה

נוב

מנחה: צילי טל

טכניקה: מעורבת. גודל: קוטר 37 ס"מ.

הדבר הראשון שתרגישו זה רתיעה. תוכלו לסגת, שחם וחלילה לא תידקרו מן הקוצים, שלא תסתבכו בחבלים. זה בסדר גמור. מחסומים נבנו בעמל רב כדי להרחיק ולהרתיע. אולם אלה שיחליטו להתקרב, יוכלו לראות את העתיד, את הרצון לצמוח ולהתפתח. אפשר לראות שתמיד יש פרצה בחומה וממנה אפשר לראות מרחבים עצומים. לפעמים הקוצים גדולים, לא כדי להכאיב לכם, אלא מפני שהם בעצמם כואבים. אם הם לא יהיו גדולים, אתם פשוט תחלפו על פניהם. אלה שהצליחו לעבור את המחסום, אלה הם חברי....

ילדי רחוב אלונה יוספוב

אמי"ת ניסויי

תל אביב

מנחה: רותם אברהם

טכניקה: צילום מעובד. גודל: 47X70

לילדי הרחוב התוודעתי עקב נסיבות החיים.

במהלך השנה האחרונה פגשתי הרבה נערים ונערות, ילדים חסרי קורת גג, והזדעזעתי מסיפור חייהם.

נערים שהבית אמור להיות המקום הבטוח עבורם – הופך למסוכן עבורם.

התפעלתי מהעובדה, שלמרות שהחיים סחפו אותם ומצוקה עטפה אותם, הם הצליחו לקום,

להתרומם ולבנות את עצמם מחדש בעזרת אנשים טובים.

הבנתי כמה קשה להיות לבד, והבנתי גם מה היא המשמעות של אהבה ונתינה אמיתית.

הומלס

ניצן דיין
אולפנת צביה
עפולה
מנחה: מיכל ויצמן

טכניקה: רישום בעפרון על נייר. גודל: 100x70

"ללב שלי אין בית
אין לו קירות
אין לו תקרה
אין בו חלון לסגור
מול הרוח הרעה".

בעבודתי בחרתי לעסוק בתופעה חברתית כואבת, ההולכת וגדלה עם השנים, והמלווה בהתעלמות מוחלטת מצד הציבור בישראל – חסרי הבית.
בחרתי להציג את הציורים כקומפוזיציות פתוחות, כדי שמי שיראה את הציורים יוכל לראות את המשך הציור על פי דמיונו...

ילדות

תמר שטרן

אולפנית בנ"ע

תל אביב

מנחה: אורנה סגל

טכניקה: אקריליק על בד. גודל: 80x60

הנושא של פרוייקט הגמר הוא ילדות מנקודת מבטו של ילד. עם יציאתי ממסגרת הלימודים אל חיים עצמאיים, רציתי להביע את געגועי לתקופת הילדות שאני עוזבת כעת באופן רשמי. כן רציתי לבטא באמצעות הפרוייקט את מה שאקח אתי להמשך הדרך – את השמחה. הציורים מביעים שמחה של ראייה ילדותית, תמימה ופשטנית, אך עם זאת היא קולטת המון.

אלישבע אלפערשטיין מעוף

אולפנת קרית ארבע

קרית ארבע

מנחה: שרה ברזל

טכניקה: אקריליק על בד. גודל: 80x44

הצבעים העזים אחוזים שוב תזזית, קמים לתחייה בקול עמוק. ימים דהויים שנאצרו בנשיה, מלמולים ושירה חנוקה. רחובות שתי וערב, תם ונשלם. החול טואטא אל תוך הים. היום היא לבטח כבר הולכת לבית הספר, נושאת על גבה תרמיל מלא ספרי לימוד. נושאת על גבה מראות, ריחות וקולות עמומים של ילדות. פעם העולם היה משתקף בעיניה, עד שהוא השחיר אותם בקליפה סמיכה של חוויות. קורה שכשהיא חוזרת הביתה מבית הספר, היא משתקפת בשלוליות הניגרות במהמורות הכביש, אבל היא ממהרת ללכת, שלא תשחיר אותם ואת זרזיפי המרום.... האובך מתפוגג ומתנער מהעצים, חושף שוב את הברק הירוק והאור הבהיר. הרוח משתעשעת בענפים ובעשבים, מרקידה אותם באוויר החם. והחוץ כולו פוצח במחול מבויש של חירות, מנער מעליו את הימים.

אמא אדמה

איילה גלבו

אולפנת קרית ארבע

קרית ארבע

מנחה: שרה ברזל

טכניקה: אקריליק על בד. גודל: 35x53

”כי הלא איננו מכירים

את החינוך

בתור בורא דברים חדשים

בנשמת הילד

כי אם – מפקח תומך ומכוון

להוציא לפועל את כל הגנוז בילד

וזאת מתוך דאגה ואהבה אין קץ”

(עפ”י הרב קוק, מאמרי ראייה)

אפשר לראות את שתי האחיות שלמרות שגדלו באותו בית, יש לכל אחת את הנשמה שלה ואת העולם שלה.

אורטל אמזלג אמצע הדרך - תחנה בזמן

אולפנת שבי רחל

נווה דניאל

מנחה: טלי פרקש

טכניקה: אקריליק על בד. גודל : 90 על 120

צל העבר מלווה אותנו, לא מרפה. מעיד על מה שמאחד אותנו, על מה שהביא אותנו עד כאן, על המשותף שעבר עלינו.

היה ראוי שנעצור, שנחשוב, נלמד ונבין, שנתעורר ונשנה כיוון.

בתחנה, שבה אנו עומדים על אם הדרך, עלינו לבחור אם להתעלם מהצל המונח שם בצד, או לתת לו מקום, 'להאיר' עליו מבט אחר ולנסות דרך חדשה.

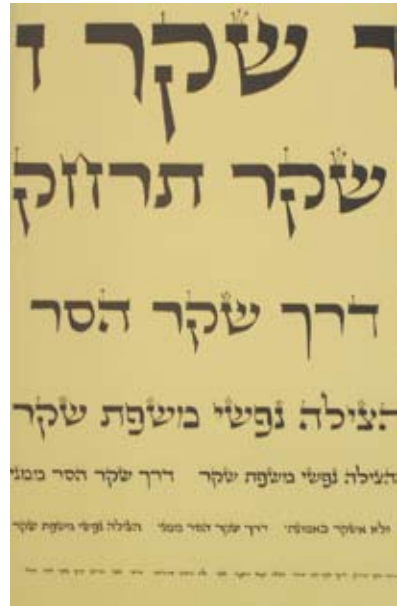
משקפי שקר מיכל אלינסון

אולפנת שבי רחל

נווה דניאל

מנחה: טלי פרקש

טכניקה: טוש על בד. גודל: 100x70

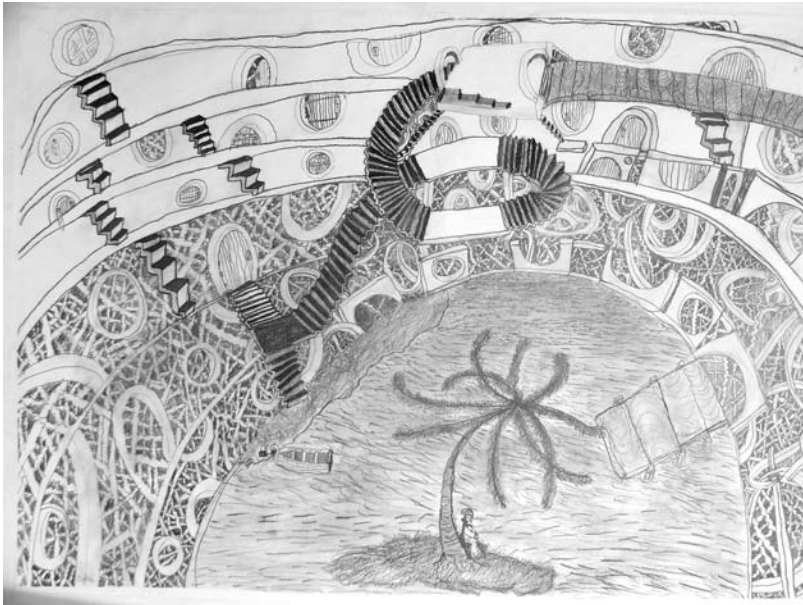
המילים בתורה, המזהירות מפני שקר, צריכות לעמוד מול עינינו, "להטריד" אותנו ולחדור לתוך תודעתנו. ביצירה הן מעוצבות כמו לוח המשמש לבדיקת ראייה: המילים הולכות ונעשות קטנות, כדי לבדוק אם אנחנו מזהים את השקר גם בפרטים הקטנים.

עטרה וסרמן עולם פנימי בודד

אולפנת שבי רחל

נווה דניאל

מנחה: טלי פרקש

טכניקה: רישום על נייר. גודל: 100x70

יצירה זו באה לתאר את העולם שלי, כנערה עם תסמונת אספרגר, על הבדידות והבלבול הקיימים בו ועל השאיפה לצאת מתוכו, לתקשר עם הסביבה.

עולמי הוא מבוך של מדרגות ומעברים. בתוכם אני מחפשת את העלייה הנכונה – את הדרך החוצה. רוצה לצאת, אך לא תמיד זוכרת את הדרך. במרכז היצירה ישנו גרם מדרגות גדול – זוהי תקוותי לעלייה גדולה, תמידית.

פתחים רבים יש בעולמי. חלקם סגורים, טרם מצאתי את המפתח המתאים להם – אלו דברים שעדיין לא פתחתי בתוכם. הפתחים שמצאתי להם מפתח מובילים למדרגות נוספות.

בתוכי פנימה ישנו אגם גדול. אגם של דמעות שנקוו בתוכי. אגם של רגש שנעצר בפנים, והייתי רוצה שייצא החוצה. כשתבוננו ביצירה תוכלו להבין מה זה אוטיזם, מהי בדידות.

עולמות קרן פדרסן

אור תורה רמות

ירושלים

מנחה: חנה אדרעי

טכניקה: צילום מעובד. גודל: 60x60

ירושלים היא עיר חשובה מאוד עבור כל חברה ותרבות, ויש לה מהות שונה בעיני כל אחת מהם. בירושלים התרבויות שונות ומגוונות. כל קבוצה חיה בתוך עולמה שלה, מבודדת מקבוצות אחרות, ורואה את העיר בצורה אחרת. אין מגע של ממש בין העולמות התרבותיים, הלאומיים והדתיים השונים. בחרתי בצילום – המדיום שמעביר את המציאות בדיוקנות המרבית האפשרית – כדי להדגיש את העל-מציאותיות של התמונות. הנופים השונים של העיר המוצגים כאן הם אותם הנופים שאנו, תושבי ירושלים, חיים בהם או מתעלמים מהם, בחיינו היומיומיים. שכונותינו ותרבויותינו השונות מוצגות כאן כעולמות שונים של ממש, מופרדות על ידי חלל.

נטלי מלכה שיר השירים

אמי"ת רננים

רעננה

מנחה: נורית גלזר

טכניקה: שמו על בד. גודל: 100x100

בעיני חז"ל שיר השירים הוא אלגוריה. שיר המעולה מכל שיריו, סיפוריו ומשליו של המלך שלמה ומבטא את האהבה העזה בין כנסת ישראל לבין הקדוש ברוך הוא, מלכו של עולם. בנוסף, יש בשיר השירים תיאורי נוף קסומים, שאותם אני מאוד אוהבת, והטבע מתואר בו במלוא הדרו ויופיו. תיאורי הטבע מבטאים את האהבה של הדוד והרעיה, ומסמלים את רצונם של האוהבים: כשם שהטבע כעת בעונת הפריחה, עונת האביב, כך גם הקשר ביניהם יפרח ויגדל. הדוד מהלל את אהובתו תוך הדגשת הצטיינותה: לא פרח בין פרחים אחרים, אלא פרח שבולט ביופיו בין הקוצים. יופייה של הרעיה מובלט בעיני הדוד, משום שכשאוהבים רואים רק את יופיו של האהוב ומדברים בשבחו.

קרון לובלסקי אסונות טבע

אמי"ת רננים

רעננה

מנחה: נורית גלזר

טכניקה: שמן על בד. גודל: 100x70

סופת ההוריקן קטרינה שפגעה בחופי ארצות הברית לפני חודשים מספר, עוררה אצלי תגובות רגשיות רבות. משפחתי עלתה לפני שנה וחצי מארצות הברית, והידיעה על ההרס הרב והחורבן גרמו לי לצער רב. אני מכירה אישית כמה אנשים שביתם נפגע במהלך הסופה, ונוסף צער, לבד מההשתתפות בצער על אובדן הנפשות והרכוש הרב.

לנו כאנשים אין הרבה מה לעשות מול איתני הטבע, אך כנגד עוולות חברתיות ומעשי רצח בעולם אפשר לפעול ולא לשתוק.

תהילה אבני אולפנת בני עקיבא כפר פינס מנחה: בהירה רוזנבאום

טכניקה: רישום על נייר, לכה. גודל: 70x100

התמונות בעבודה מתעדות באופן סמלי תהליך פנימי שעברתי, ומראות שלכל משבר וירידה יש אחריהם גם עלייה.

העבודה עזרה לי להתמודד עם משבר בצורה בריאה יותר, נאלצתי לספר את הכאב הפרטי שלי ולשתף בו את ידידי ולא להדחיק אותו. כיום הכאב כבר מאחורי, ומלווה אותי כחלק טבעי מהחיים.

יצרתי שמונה רישומים שמתארים רמות שונות בכאב. ברישומים ניכרת הירידה והעלייה שלאחריה. הרישומים עשויים מפחם ועפרונות פחם על גבי נייר פרגמנט מצופה בלכה.

רציתי לבטא הרגשה של חוסר ממשות, ארעיות, שברירות, נידף ברוח.

התחדשות

צרויה צדוק

אולפנת בני עקיבא
כפר פינס
מנחה: בהירה רוזנבאום

טכניקה: אקריליק על בד. גודל: 25X30

עבודתי עוסקת בראיה חיובית במרחב הזמן.
הירח מופיע מדי חודש בשלל צורותיו, אך במציאות הנסתרת מן העין הוא תמיד מלא אור, חיובי.
גם חייו של האדם רצופים מהמורות, לא תמיד כל המציאות ברורה וגלויה.
המדרגות מסמלות את חייו של האדם הרצופים עליות וירידות כחלק מתהליך ההתחדשות הנדרשת מאיתנו כל הזמן במסע החיים.

קשר משפחתי איתי בן-חיים

תיכון הימלפרב

ירושלים

מנחה: שמעון אוזן

טכניקה: פנדה על קרטון ביצוע: גודל: 50x35

הנושא שבחרתי להציג בעבודתי הוא הקשר במשפחה. בתמונות הפורטרטים ניתן לראות את דודי ואת בניו, הבכור והקטן ביותר. בתמונה הגדולה שלושתם הולכים יד ביד. בנוסף לתמונה של שלושתם יחד ציירתי גם את כל אחד מהם בנפרד. ביקשתי להראות איך כל אחד מהם נראה בנפרד, ואיך הם נראים כגוש אחד ביחד. במהלך העבודה התחבר לי הפסוק מן התנ"ך "והחוט המשולש לא במהרה ינתק" (קהלת ד' י"ב) פסוק זה מדבר על הכוח של קשר משולש – הקשר בין שלושה אנשים.

תיכון הימלפרב, ירושלים
 תיכון פלך, קרית עקרון
 תיכון שק"ד, שדה אליהו
 אורט אולפנית טבריה
 אולפנת שבי רחל, נווה דניאל
 אולפנית בני"ע, תל-אביב
 אולפנת צביה, מעלה אדומים
 אולפנת חורב, ירושלים
 אולפנית ישורון, פתח תקווה
 אולפנת שעלבים, שעלבים
 אולפנת 'איל ברמה', נוב
 אולפנת בני"ע, כפר פינס
 אולפנת נווה חנה, גוש עציון
 אולפנת קרית ארבע, קרית ארבע
 אולפנת תורנית לאמנויות, ירושלים
 אולפנית צביה, עפולה
 אולפנת סגולה, ק.מוצקין
 אולפנת אמנה, כפר סבא
 אור תורה רמות, ירושלים
 אמי"ת רננים, רעננה
 אולפנת עפרה, עפרה
 אולפנת אורות עציון, ראש צורים
 אמי"ת ניסויי, תל אביב